

Tema, conflictul si structura piesei O scrisoare Pierduta de Ion Luca Caragiale

Tema este reprezentata prin satirizarea unor aspecte ale societatii de la sfarsitul secolului al XIX-lea; prezentarea unor aspecte din viata politica (lupta pentru putere in contextul alegerilor pentru camera) si de familie (relatia dintre Tipatescu si Zoe Trahanache) a unor politicieni corupti, implicati in farsa electorala.

Conflictul comic se construiește pe contrastul dintre aparenta si esenta.

Conflictul principal: confruntarea pentru putere (alegerea ca deputat) a adversarilor politici, in capitala unui judet de munte, este redusa la pierderea succesiva a unei scrisori de amor, utilizata ca instrument de santaj.

Conflictul secundar: temerea grupului Farfuridi-Branzovenescu de tradarea prefectului.
Piesa este structurata in patru acte alcatuite din scene; acumularea gradata de tensiuni si conflicte in primele trei acte este urmata, in ultimul act, de anulara agitatiei si de impacarea adversarilor.

Actiunea piesei este constituita dintr-o serie de intamplari care, in succesiunea lor temporala, nu misca nimic in mod esential, ci se deruleaza concentric in jurul pretextului (pierderea scrisorii). Atmosfera destinsa din final reface, fara nici o modificare, statutul initial al personajelor (dinaintea pierderii scrisorii).

Interventiile directe ale autorului sunt lista cu Persoanele de la inceputul piesei si didascaliile.